

Sinapinsiemen

3/2015

*Aina siellä, missä jokin yhteisö elää sovituksen käyteaineena tässä
suuressa yhteisössä, kirkossa, muuttuu mahdoton mahdolliseksi.*

Sinapinsiemen ry

Yhdistyksen puheenjohtaja

Soili Juntumaa

sähköp. soilikki@kolumbus.fi

puh. 050-5525 529

Sihtööri

Matleena Ikola

Limingantie 34

00560 Helsinki

puh. 050 5177 545

Sähköp. sihteeri@sinapinsiemen.fi

Rahastonhoitaja

Jarmo Rautiainen

Sähköp. kassa@sinapinsiemen.fi

Kirjakauppavastaava

Matleena Kallinen

kirjat@sinapinsiemen.fi

Yhteystiedot

Ruutanantie 10, 36200 KANGASALA

Puh. 045-266 0570

Verkkosivu: www.sinapinsiemen.fi

Tilit

Sinapinsiemen ja Kirjakauppa: **FI40 5104 0020 1230 75**

Intian kummilapset: **FI52 2185 1800 1334 40**

Viitenumero kummilapsityöhön **600 400**

Viitenumero Komin tukemiseksi **600811**

Viitenumero yleislahjoittajille **602 000**

TÄSSÄ LEHDESSÄ

Pääkirjoitus: Matleena Ikola	4
<i>Verbaalisuudella me voimme helposti piilottaa todellisen minämme kauas pois,</i>	
Ota syliin: Elsa Sihvola	6
<i>Kosketus on ilman muuta pyhää. Se on elämän ja kuoleman kysymys.</i>	
Juurimessu vie juurille ja hiljaisuuteen: Katja Kaila.	8
<i>Muinaisessa suomalaisessa ajattelussa oli tilaa Pyhän kokemiselle ja mystiikalle.</i>	
Tee itse jogurttia: Kyllikki Krapinoja.	12
Kynnykseltä kotiin: Eeva-Liisa Järvelä.	13
Kun tuulet koskettavat: Monika Pensar	14
<i>Näin mietin, kun kutsun kanssastävän tervetulleeksi hoivapäydälleni selkäpuoltansa huomioimaan.</i>	
Elämää Sinapinsiemenenä : Anneli Terho: Kyllikki Krapinoja	16
<i>Ajattelen, että yhteisössä on olennaista se, ettei kristillisyyks ole vain pään sisäisiä mielipiteitä vaan kokonainen elämäntapa.</i>	
Sinapinsiemenen poliittisuudesta: Juhani Veikkola	18
<i>mikä on Sinapinsiemenen paikka yhteiskunnassa ja millä tavalla voimme olla poliittisesti aktiivisia?</i>	
Terveiset Taizesta: Marja Väinölä	21
<i>Vuosi 2015 on Taizéssa moninkertainen juhluvuosi</i>	
Sinapinsiemenen ilomoitustaulu	22
Martta: Eeva-Liisa Järvelä	24
Kosketuksen jälkiä: Kirsi Heimonen	25
<i>Ei ainoastaan sanojen sisältö, vaan merkkien muodostama rytmi ja niiden kasauma painautui ihoon.</i>	
Arkivinkkejä kuusi syytä halata: Seija Oinonen	27
Komin terveiset: käännös Matleena Kallinen.	28
<i>kirjoittaminen kuukausittain luo luottamusta siihen, että muistatte meidät omissa rukouksissanne.</i>	
Kirja-arvostelu: Ystäväni Seija – kutsumuksena Afganistan: Seija Oinonen.	33

IHOISTA

Ennen säikähdin ihoja. Vaan en enää. Olen tanssinut paljon. Ojentanut nilkkaa balettitunnilla, kiivennyt puuhun metsätansseissa, möyrinyt maassa kontakti-improvisaatiopajassa. Nauttinut, tuntenut olevani elossa, saanut kokemuksia pyhästä, pelännyt, rohkaistuttuani uskaltanut heittäytyä. Kokenut läheisyyttä. Kokenut olevani maailman kanssa yhtä.

Kun ensimmäisiä kertoja tutustuin improvisaation ihmeelliseen maailmaan, siinä kävi hassusti. Ystävä tuli iholle, enkä tiennyt mitä ajatella. Oma reviirini oli uhattu. Silloin pelästyin ja peräännyin, muis- taakseni. Heittäytyminen hetkeen tuntui äkkiä kauhean epämiellyttävältä.

Suhteeni on myöhemmin muuttunut, kosketukseen, improvisaatioon ja läheisyyteen yleensä – ystäväänikin. En enää säikähdä ihoja. Ihoista on tullut ystävällisiä, uteliaisuuteni kohteita, tutkimusalueita. Niistä on tullut ennen kaikkea kiinnostavia!

Sitä, mikä ihoissa kiehtoo, ei ole helppoa sanoittaa. Luulen, että se on se ihmisyyys. Se sanaton kommunikointi, aistien leikki, se herkkyys ja haavoittuvaisuus, joka kosketuksessa usein paljastuu.

Verbaalisuudella me voimme helposti piilottaa todellisen minämme kauas pois, jonnekin niin syvälle rivien väleihin, ettei

kukaan enää tunnista sitä. Kehon kanssa keplottelu ei ole yhtä helppoa. Keho usein paljastaa meidät meille itsellemmekin!

Niillä on mieletön taito kertoa itsestämme asioita, joita sanat eivät voi koskaan täysin tavoittaa.

Kehomme kautta me elämme, kehon avulla me hengitämme. Paikasta paikkaan me kuljemme nimenomaan omassa kehossamme. Sen vangiksi me olemme tähän maailmaan syntyneet – ja vaikka kehomme ehkä käy elämässä läpi muutamia muutoksia, samaan kehoon saamme tyytyä aina ensiräkkäisystämme viimeiseen hengenvetoon.

Kun keho siis kohtaa toisen, ei koskaan voi tietää, kuinka käy. Mukaan mahtuu usein aimo annos kömpelyyttä ja kompastelua, ja tämä vasta on ihanaa! Sillä eikö tällaista juuri ole usein kommunikointimme, väärinymmäyksineen, väärintulkintoineen? Toki jos hyvin käy, voi kohtaaminen kehittyä kyseleväksi, kuuntelevaksi, kummastelevaksi. Ihojen yhteiseksi tanssiksi. Joskus kosketus voi luoda yhteyden, josta sanoin kommunikoiivat vain uneksivat. Tätä kohti pyrkikäämme!

Kirjoittaja on Sinapinsiemenen vastaava toimittaja ja mukana muussakin.

OTA SYLIIN

Seison ihmisjoukossa Sikstuksen kappelissa Vatikaanissa ja katson Michelangelon freskoa Aadamin luominen. Otan siitä haalean kuvan kännykkäkameralla ennen kuin vartija ehättää kieltämään.

Kattoholviin maalatussa maailmankuulussa kuvassa Jumala antaa ensimmäiselle ihmiselle elämän koskettamalla tämän sormenpäästä omalla sormenpäällään. Minäkin olen tuo ihminen, ajattelen. Olen Aadamin sukua, Eevan tytär. Minutkin on luotu ”elämän henkäyksellä”, niin kuin luomiskertomuksessa sanotaan. Etsin edelleen Jumalan kosketusta, kosketuksia.

Jumala koskettaa minua monin tavoin. Hänen pyhyytensä yllättää, se murtautuu esiin siellä, missä en osaa sitä odottaa: ohikulkijan myötätunnossa, tuntemattoman hymyssä ruokakaupan vihannesosastolla, kummipojan luottavaisessa katseessa, nuoremiehen ohikiitävässä syleilyssä. Jumalan pyhyys virtaa minuun kaksisataa vuotta

sitten muistiin kirjoitetuissa sävelissä, jotka tuntematon kontratenori tulkitsee niin, että me kumpikin ymmärrämme. Ja toisen ihmisen kirjoittamissa sanoissa, jotka liikkuvat minua kirjan sivuilla, tietokoneen ruudulla.

Jumala koskettaa minua lukemattomin tavoin enemmän kuin ehdin edes huomata. Isä Wilfrid Stinisseniltä olen oppinut Jumalan tulevan vastaan aivan kaikkialla: vanhemmissani, ruumiissani – sen sairauksessa tai terveydessä – ja ”korkeassa tai alhaisessa älykkyyssosamäärässäni”. Hyvä tai paha, aivan kaikki elämässä välittää jotain Jumalasta. Näin ajatellen vaelluksesta tulee iloista ja jännittävää: sillä Jumala todella on läsnä kaikessa tapahtuvassa, tunteissa, kohtaamisissa, elämässä, kuolemassa. Miten osaisin paremmin antautua hänen kosketukselleen?

Ihon viisaus

”Maailman kyliin / mä väsyin; / ota syliin”, laulaa Juice Leskinen. Kappaleen nimi on kuvaavasti ”Pyhä toimitus”.

Kosketus on ilman muuta pyhää. Se on elämän ja kuoleman kysymys. Lapsi hamuaa vaistonvaraisesti syliin. Vauvalle yhteys vanhemman ihoon on kirjaimellisesti elinehto. Kuitenkin ihmisen kasvaessa sylihoito vähenee. Keski- ja Etelä-Euroopassa kosketetaan arjessa kanssaihmiä luontevasti. Suomessa kunnioitetaan toisen reviiriä liiaksikin.

Kosketusta ja hellyyttä tuntuu olevan kulttuurissamme riittävästi tarjolla ainoastaan hyvässä parisuhteessa eläville. Mutta keneltä yksinelävät – me miljoona suoma-

laista – voisimme tuosta noin vain pyytää: ”Ota syliin”?

Iho, ihmisen suurin elin, tuntee sateen, tuulen, lämmön ja pakkasen. Iho tuntee kyynelien noron poskella, hyttysten pureman ja kumppanin kaivatun kosketuksen, joka on jännitystä ja merkitystä täynnä.

Iho on viisas, se tunnistaa hyvän ja pahan. Se havahtuu epäkunnioittavaan tai kipua tuottavaan kosketukseen, se vaistoa herkkyyden, hellyyden ja halun, se ymmärtää sielläkin, minne järki ei vielä ennätä.

Kosketa minua, Henki. Oi Jumalan Henki, joka itse olet yhteyttä, kosketa meitä ihmisiäsi ja tuo meidät yhteen. Anna meidän koskettaa toisiamme kylläisyyteen asti, niin että toistemme yhteydessä voisimme oppia tuntemaan sinut, yhteyden ja kosketuksen Jumala.

Kirjoittaja on helsinkiläinen musiikin ja teologian opiskelija sekä Sinapinsiemenen toimituskunnan jäsen.

KATJA KAILA

JUURIMESSU VIE JUURILLE JA HILJAISUUTEEN

Juurien Luoja, varpujen Luoja,
sammalten Luoja, korsien Luoja,
silmuja Luoja, versojen Luoja,
katselen sinua, syntymän Luoja.

Millainen tulisija kirkko voisi olla? Miten voimme löytää Jumalan toivon ja voiman elämäämme yhä uhkaavammiksi käyvien uutisten virrassa? Mitä annettavaa tässä on vanhalla suomalaisella viisaudella, jossa suhde luontoon oli nöyrä ja kunnioittava? Miten kaikki tämä voisi konkretisoida seurakunnan yhteisessä messussa?

Kauniissa kirjassaan *Metsän teologia* (Kirjapaja 2013) Pauliina Kainulainen kulkee löytöretkellä ikivanhassa suomalais-ugrilaisessa mielenmaisemassa. Hän hahmottelee kokonaisvaltaista teologiaa, jossa palataan juurille, etsitään ehjää luontosuhdetta hyötyajattelun tilalle ja annetaan tilaa hiljaisuudelle ja kontemplaatiolle.

Jos todellisuutta katsellaan yksinomaan rationaalisesti, ilman syvyyttä, ihminen on vaarassa kadottaa yhteyden paitsi Jumalaan, myös elintärkeään luontoon, toiseen ihmiseen – ja itseensä. Elämme vieraantuneisuuden ajassa. Kuten Pauliina kirjoittaa: ”Mieleemme maisema on avohakattu. Polut ovat hävinneet, lähteet ovat tukkeutuneet.”

Kun yhteys Pyhään katoaa, Jumalan ihmeet latistuvat välineiksi. Lyhytnäköinen hyödyn tavoittelu nakertaa pohjaa olemassaolomme edellytyksiltä. Tarvitaan pysähtymistä, viipyilyä, Jumalan äänen kuunte-

lemistä ja uuden suunnan etsimistä rukouksessa.

Tässä vanhalla suomalais-ugrilaisella viisaudella voi olla paljon annettavaa. Muinaisessa suomalaisessa ajattelussa oli tilaa Pyhän kokemiselle ja mystiikalle. Kun tehokkuusajattelun pirstoma lineaarinen aika kolkuttaa täydellä höyryllä kohti jotain, joka enenevässä määrin alkaa näyttää tuholta, voimme etsiä tietä kohti armollista aikaa: syklistä aikaa, jossa vuodenaajat ja pyhät kirkkovuoden hetket toistuvat yhä uudelleen. Jumalalla on aikaa!

Jumalan ihmeellisten lahjojen hinnoittelu ja haaskaus ei ole vääjäämätön luonnonlaki, jolle ei olisi vaihtoehtoa. Meidän ei tarvitse tyytyä mekanistisen maailmankuvan ohueen ihmisyyteen. Sen sijaan saamme etsiä syvästi merkityksellistä paikkaamme Jumalan todellisuudessa, kokonaisvaltaisessa yhteydessä luomakunnan kanssa. Yhteys Pyhään muovautuu voimaksi ja muutoksen mahdollisuudeksi. *Uomien Luoja, virtojen Luoja, koskien Luoja, kuohujen Luoja, aaltojen Luoja, aavojen Luoja, ammennan sinua, lähteiden Luoja.*

Entä miten elää näitä ajatuksia todeksi yhdessä vietettävässä messussa?

Yhdessä Pauliinan ja Marjaana Toiviaisen kanssa olemme kuluneen vuoden aikana valmistelleet metsän teologiaan pohjautuvaa Juurimessua. Messussa on tilaa py-

sähtyä, hengittää Jumalan läsnäoloa, etsiä ihmisen paikkaa sellaisena kuin Jumala on sen tarkoittanut sekä kysellä omaa kutsu-
musta.

Juurimessu hengittää hiljaisuuden ja musiikin tahtiin. Ihminen saa olla läsnä kaikin aistein: hengittää mullan rikkautta itse leivotun ehtoollisleivän tuoksussa, maistaa leivän maun, liittää askeleensa yhteiseen vaellukseen kirkkotilassa, katsella, kuunnella ja laulaa. Laulaminen on samalla rukousta ja kontemplaatiota. Messu on pakotonta olemista; halutessaan saa olla hiljaa.

Juurimessussa lauletaan Metsän teologian pohjalta kirjoittamiani uusia lauluja, joita säestetään levollisesti kanteleella, jousilla ja huilulla. Elsa Sihvola on kulkenut rinnalla sovituksia työsteissäni. Sävelkielessä elävät kaiut joiku- ja runolauluperinteestä.

Usein sanakeskeisenä näyttäytyvää luterilaista traditiota olemme halunneet tasapainottaa hiljaisuudella ja symbolien kielellä. Viivähdämme messussa myös Raamatun rikkaan viisauksirikkisuuden helmien äärellä.

Olemme tahtoneet sekä kunnioittaa traditiota että luoda sellaista liturgiaa, joka uudelleen sanotettuna avaisi liturgian osien alkuperäistä tarkoitusta tuoreesti ja puhuttelevasti. Kirkkotilassa vaeltamalla liitymme sukupolvien ketjuun, siihen rakkaaseen perinteeseen, joka kannattelee myös meitä. Lausuessamme tuttuja liturgisia rukouksia uusin sanoin voimme havahduttaa kuuntelemaan, minkälaisia merkityksiä niihin kätkeytyy, ja millaisia näköaloja niistä voi tänään meille avautua.

Tärkeässä roolissa messussa on kiitollisuus. Pauliinan sanoin: ”Kiitollisuus aut-

taa suhteellistamaan omaa elämää, näkemään kaiken hyvän. Kaikesta kielteisestä huolimatta on ihmeellistä olla elossa, juuri nyt. Kiitollisuus on vastavoimaa ympäröivän kulttuurin viesteille, että mikään ei ole tarpeeksi, että en kelpaa. Kiitollisuus on vapauttavaa ja kumouksellista: olemme riittäviä. Kuulumme yhteen kaiken olevan kanssa.” Siksi kiitollisuus on vahvasti läsnä heti messun alussa. Ennen perisyntiä oli perisiunaus.

Kun voimme kokea luomistyön tarkoituksenmukaisuuden itsessämme ja omassa elämässämme, löytyy uskallus katsoa myös sitä, mikä on rujoa ja vääristynyttä; rohkeus nähdä, miten olemme etäänntyneet Jumalasta sekä haavoittaneet luontoa ja toisia ihmisiä. Voimme löytää paikkamme Jumalan maailmassa ja avoimin mielin yrittää hahmottaa vastuumme ja kutsukumme siinä.

Juurimessussa pysähdymme kuulostelemaan, mitä annettavaa meillä voisi olla, miten Jumala voi käyttää lahjojamme tässä maailmassa. Toivomme, että messu voisi antaa tähän paitsi uusia näköaloja, myös konkreettisia eväitä. Messu elää vahvasti myös tässä ajassa ja yhteisen maailmamme kipupisteissä, joita katselemme rukouksesta käsin. Läsnä ovat yhtä lailla rukous ja taistelu, lepo Jumalan kasvojen valossa ja uuden voiman löytäminen myös kesken-eräistä arkea varten.

Juurimessua vietetään ensimmäistä kertaa Helsingissä Kallion kirkossa tulevana syksynä, **perjantaina 23.10. klo 18**. Olet lämpimästi tervetullut mukaan tälle yhteiselle löytöretkelle, tulisijan ääreen! Tarkoituksena on myöhemmin julkaista verkossa messun materiaalit – nuotit, liturgia sekä muut messun viettämiseen liittyvät ajatuk-

semme. Näin Juurimessua voi halutessaan viettää omassa seurakunnassaan.

*Sulkien Luoja, siipien Luoja,
tuulien Luoja, ilmojen Luoja,
taivaiden Luoja, tähtien Luoja,
hengitän sinua, kaikkeuden Luoja.*

(Lainaukset laulusta Juurien Luoja, Katja Kaila 2014)

Lisää tietoa:

Pauliina Kainulainen,

Pauliina.kainulainen@uef.fi, puh.0500 894650

Marjaana Toiviainen,

marjaana.toiviainen@evl.fi, puh. 046 920 9999

Katja Kaila,

katjakaila@yahoo.com, puh. 041 524 5418

Juurien Luoja

Katja Kaila 2014

1. Juu - ri - en Luo - ja, var - pu - jen Luo - ja,
sam - mal - ten Luo - ja, kor - si - en Luo - ja,
sil - mu - jen Luo - ja, ver - so - jen Luo - ja,
kat - se - len si - nu - a, syn - ty - män Luo - ja.

2. Uomien Luoja, virtojen Luoja,
koskien Luoja, kuohujen Luoja,
aaltojen Luoja, aavojen Luoja,
ammennan sinua, lähteiden Luoja.

3. Sulkien Luoja, siipien Luoja,
tuulien Luoja, ilmojen Luoja,
taivaiden Luoja, tähtien Luoja,
hengitän sinua, kaikkeuden Luoja.

*Kirjoittaja onsinapinsiemen,
lauluntekijä, vapaa kirjoittaja
ja verkkotiedottaja.*

TEE ITSE JOGURTTIA

Tarvitset:

2 litraa täysmaitoa **2 dl paksua jogurttia**
2 rkl maitojauhetta **runsaan kahden litran kannellisen astian.**

Kuumenna maito kattilassa kunnes se kuohahtaa. Kaada maito kulhoon siivilän läpi ja peitä kannella, ettei maitoon kehity kuorta ja jätä jäähtymään.

Kun maito on noin jäähtynyt noin 40-asteeseen vispaa joukkoon maitojauhe (vain jos pidät paksusta, lohkeavasta kreikkalaistyyppisestä jogurtista niin kuin minä) sekä jogurtti. Siirrä ilman kantta

uuniin, jonka lämpötila on korkeintaan 50 astetta ja anna muhia siellä 4-5 tuntia. Sitteen jäähtyneenä ja kannella peitettynä jääkaappiin. Jos jogurtista erottuu heraa, sekoita hellästi.

Minusta tämä on verraton aamupalalla mustikoiden ja hunajan kanssa; paksua mutta ei niin rasvaista kuin kaupan valmiit jogurtit – ja paljon halvempaa.

KYNNYKSELTÄ KOTIIN

*Istuin lapsuuskotini portailla.
 Isä siinä asteli sisälle ja kysyi:
 ”Onko sinun vilu?”*

*Ei ollut. Katselin tielle ja
 elämä poltti kuumana suonissa.*

En voinut vastata.

*Sisälle tultuani äiti kysyi:
 ”Onko sinun nälkä?”*

*Ei ollut. Oli elämän nälkä
 ja kaipasin maailmalle.*

En voinut vastata.

*Vielä hän kysyi: ”Onko
 sinun jano?” Ei ollut.*

*Oli elämän jano, oli
 rakkauden jano, oli*

halu elää. En voinut vastata.

*Niin, elämä sitten vastasi
 viluun, nälkään ja janoon. Mitä
 se antoi? Maailmalta ei sitä rakkautta
 löytynyt, vain sirpaleita onnesta.*

*Ei rakkautta ollut muualla kuin siellä,
 lapsuuden kodissa. Isä keittiön pöydässä
 lehteään lukien ja äiti lieden ääressä hääräten.*

*Heidän lämpönsä tulvi tupaan
 täynnä rakkautta.*

*Niin pitkä, pitkä matka on kynnykseltä kotiin,
 sen voi tehdä vain muistoihin.*

MONIKA PENSAR

KUN TUULET KOSKETTAVAT

“Olet lähempänä kuin kaulavaltimoni” kertoo Koraanin sura nro. 50 Jumalan olemuksesta ja kosketuspinnasta meihin. Mutta myös jotain keskeistä sekä ihmisen omista lihoista, läskeistä, luista että psykofyysisestä olemuksesta. Kehossamme asustaa meitä suurempi.

Näin mietin, kun kutsun kanssasystävän tervetulleeksi hoivapäydälleni selkäpuoltansa huomioimaan. Selkä on ainoa osa ruumissieluamme, jota on vaikea omin päin öljyt, hieroa tai keinutellen puhutella. Kuitenkin selkäranka on hermoratojemme valtatie. Ymmärrän hyvin että vanhat viisaat hindulaiset hahmottivat elämänergian rankaa kiertäväksi matelijaksi, mahtavan kokoiseksi käärmeeksi. Onhan selkäranka jo itsessään - ulottuen jopa vatsaonteloon asti - kuin paksu boa.

On olemassa hyvää kosketusta, on huonoa on jopa pahaa. Kun hoivaan koskettamalla, en milloinkaan voi lähteä vaikuttamaan hoivattavan kokemukseen yli etukäteen sovitun. Sovittu pitää, sillä muuten luottamus pettää ja sen kautta turvan ja rauhan kokeminen. Toisaalta vastaanottaja on täysin vapaa tulkitsemaan, tuntemaan tai olemaan tuntematta. Tämä selkeyden tuoma vapaus pätee mielestäni myös uskonnolliseen kokemukseen, missä välittyä jotain ihmisen kautta toiselle. Välineet ovat

näkyvissä kuin katettu ehtoollispöytä, etukäteen selitettynä.

“Hänessä elämme, liikumme ja olemme olemassa” sanoittaa Uusi testamentti kokemuksesta, joka liippaa läheltä äidin kohdussa olemista, vedessä kellumista, keinumista ja kiikkumista, saunan löylyssä oleilemista tai lempeiden tuulten kerteissä nauttimista. Kosketushoivan päätös saattaakin olla tämän tapainen ihmisen kehon tiivis peitteleminen, huopaan kapaloiminen. Siihen voi lisätä hidasta, tuutulaulun tapaista keinuttelua rytmin kautta, vaikka matalaäänisellä rumpulla, jonka huovattu rumpukapula on kuin käden kosketuksen jatke. Huopa pulssittaa tuulta ja tulta, sykettä rumpunahan kautta ihmisholte, syvälle jokaiseen soluun. Siten toivon mukaan on helpompi hengittää, helpompi jaksaa. Helpompi levätä.

Liha pyhäkkönä

Mikäli rumpu on osana kosketushoivaa (se on aina vastaanottajan vapaaehtoinen valinta), siinä kiteytyy neljä elämän peruselementtiä; kuten hieronnassakin. Maan antimet ovat läsnä hierontaöljyn kautta, taivaan tuulet liikkeen ja hengityksen kautta, kuumat tulet ja kosteuttavat vedet, kehossa tapahtuvien prosessien kautta aineenvaihduntana ja tunteena että perinpohjin sekä

piristyy että lepää. Rummun pulssi maa-doittaa, tuulettaa, lämmittää ja liikuttaa ihmistä.

Pidän itse merkittävänä, että neljä peruselementtiä esiintyy melkein jokaisessa elämäntilanteessa muodossa tai toisessa, mantereesta riippumatta. Amerikan alkuperäiskansojen “Lääkeympyrä” (Medicine Wheel), joksi rumpua kutsutaan, koostuu neljästä ulkoisesta ja sisäisestä ilmansuunnasta, niiden neljästä maaperästä, neljästä eläinkunnasta ja kasvikunnasta. Myös juutalaisten temppelin esiriipun kangas pyhän ja kaikkein pyhimmän välillä kantaa itsessään neljää suuntaa.

Purppura on maan väri, sana adam ja edom heprean kielessä viittaa punaiseen multa. Syvä sininen on tietenkin meren ja vesistöjen väri - syvyyksien, joiden yllä Jumalan hengähdys liikehti jo ennen aikojen alkua. Valkoinen on taivaan tuulien väri, tulipunainen auringon ja nuotoiden hehku. Siksi rummuttajan on mielekästä puhutella juuri näitä perustoja. Eikä ainoastaan kehon suoranaisten hoivan kautta mutta myös vanhan juutalaisuuden

mukaan “maailman neljän kulman” kannattamana. Eli asenteena ja asentona. Tervehdin neljää suuntaa aina kun aloitan ja lopetan rumpuhoivan. Liitän tapahtuman kokonaisuuteen ja vältyn toivon mukaan suuruudenhulluudelta, jossa hoivattava on hoitajan kontrolloima.

Rummun koskettavassa hoivassa ulkoiset ja sisäiset suunnat, elementit ja värit ovat parhaimmillaan osa osallisuuden kokemista. Jumalan kohdun keinuttamana en ole irtirevitty ja kadoksissa mutta yhteydessä ruumiiseeni ja muuhun luotuun. Vanhan testamentin mukaan juuri pyhäkön läpi jota “ihmiskäsi ei ole rakentanut” puhaltaakin pyhä tuuli, henki. Polku pyhäkköön - olipa se sitten vartaloomme tai ekologiseen ympäristöömme - käy läpi neljän suunnan suomen kosketuksen. Ne ovat “esiriippu” jonka avulla voimme liikkua syvempään läsnäoloon.

Kirjoittaja on rummuttaja joka opiskellut mm. teologiaa, seksuaalineuvontaa ja klassista hierontaa.

ELÄMÄÄ SINAPINSIEMENENÄ : ANNELI TERHO - AJATTELUTAPA LOKSAHTI PAIKOILLEEN

- Anneli Terho, 71, Naantali
- teologian maisteri, uskonnon ja psykologian opettaja, eläkkeellä
- julkaissut neljä kirjaa, mm. Tänään vedet vapautuvat 1995
- neljän aikuisen lapsen äiti
- Sinapinsiemen vuodesta 1989

Tapasin Anna-Maijan vihdoon Nais-
tenpäivillä Naantalissa, jonne olim-
me muuttaneet 1988. Päivien teema-
na oli Anna-Maijan runoa mukaillen ”Jää
on sulavaa vettä”. Kun menin esittäyty-
mään hän puuskahti: ”Miten sie täällä oot?
Kuopiossa siun olla pitäisi!”

Tästä kohtaamisesta alkoivat käyntim-
me Morbackassa, jonne Anna-Maija ja
Taisto Nieminen olivat juuri muuttaneet.
Ryhdyin lukemaan Taizén kirjeitä ja Tulis-
jaa ja liityin Sinapinsiemen-yhdistykseen.

Ajattelutapa Sinapinsiemenissä vain lok-
sahti paikoilleen: kaiken jakamisen spon-
taani, itsestään selvä ajatus. Ymmärsin, et-
tä tässä on yhteisö, jota olen etsinyt! Anna-
Maija oli itse esimerkki kaiken jakamisesta.
Hän opetti avaamaan ovia ja jakamaan;
hän jakoi sydäntään, tavaroitaan ja omai-
suuttaan.

Minä sain olla jakamassa saunaamme:
kun Morbackassa oli alkuvuosina huono
sauna, Anna-Maija ja Taisto kävivät meil-
lä saunomassa. Muutaman kerran he toi-
vat mukanaan vieraita Romaniasta ja Inti-
asta... ja jättivät jälkeensä tunteen, että sai
hetkeksi enkeleitä kotiinsa.

Kummilapsitoiminnassa olen ollut mu-
kana lähes alusta asti. Se tuntuu mielek-
kältä työltä.

Ajattelen, että yhteisössä on olennaista
se, ettei kristillisyyks ole vain pään sisäisiä
mielipiteitä vaan kokonainen elämäntapa.
Elämäntapa, joka koskettaa monipuolisesti
kaikkia valintoja.

Ekologisuus on tärkeitä Sinapinsieme-
nissä. Koetan pitää oman hiilijalanjälke-
ni kurissa. Ajan vanhalla polkupyörällä,
käytän julkisia kulkuvälineitä, vältän len-
tomatkustamista ja harrastan vaatteiden ja
huonekalujen kierrätystä.

”Morbackan hiljaisuuden koti tuli Anneli Terholle hyvin tutuksi. Hänen kotiparvek-
keellaan kasvaa vaalean roosa pelargoni, jonka lajike on ruotsalainen morbacka...”

Luomakunnan kunnioittaminen on osa
tätä elämäntapaa. Kun eilen noukin musti-
koita metsässä lauloin: ”Nyt metsä kirkko-
ni olla saa, voin siellä palvella Jumalaa...”

Roolittomuus on keskeistä Taizén yh-
teisössä. Uskalletaan riisua pois se, mikä
peittää ihmisen syvän olemuksen. Ei ole
tärkeää se, kuka on ja mitä omistaa, vaan
nähdään toinen toisemme ilman valta-
tunnuksia ja asemaa. Keskenäinen kelpaa.
Voi olla paljas oma itsensä, ei tarvitse
kiillottaa kuvaansa. Tästä kaikesta nousee
Taizén henki: ilo, yksinkertaisuus, armah-
tavaisuus.

Luottamuksen harjoittelukoulua on ol-
lut tämä Sinapinsiemenen jäsenyys! Anna-

Maijahan puhui paljon luottamuksesta.
Minua lämmitti hänen hullunrohkeutensa
avalla ovia tässä varsinaissuomalaisessa il-
mapiirissä, jossa ovet pidetään suljettuina!

Nyt mietin, kuinka paljon tuosta spon-
taaniudesta on jäljellä yhdistyksen toimin-
nassa. Kun Morbacka muutama vuosi sit-
ten muutti pois Turun seudulta Kaarinas-
ta, se tuli käytännössä etäisemmäksi. Sydä-
messäni tunnen silti olevani edelleen Sina-
pinsiemen.

*Kirjoittaja on toimittaja ja
retriitinohjaaja, FM, eläkkeellä ko. viroista
Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymässä.*

VANHAN PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA -SINAPINSIEMENEN POLIITTISUUDESTA

Ulf Särs käynnisti heinäkuun lopulla vilkkaan sähköpostikeskustelun kysyessään muutamilta Sinapinsiemenen jäseniksi tuntemiltaan kiinnostuksesta osallistua Helsingissä 22. elokuuta järjestettävään suurmielenosoitukseen hallituksen kurjistamispolitiikkaa vastaan tai tukemaan sitä. Hän kysyi myös, olisiko mahdollista levittää Sinapinsiemenen kautta tietoa osallistujien ja tukijoiden mukaan saamiseksi.

Kysymys Sinapinsiemenen osallistumisesta herätti epäilyksiä. Matleena Ikolan mielestä voisi miettiä hallituksen ja laajemman porukan kesken, miten Sinapinsiemenenä tällaisiin reagoimme. Itse hän ei kokenut, että Sinapinsiemenen tehtävä on olla poliittisesti aktiivinen. "Tällaisia järjestöjä on jo maailma (ainakin Helsinki) pullollaan." Toisaalta hänen mielestään

toimintamme on omalla tavallaan vahvasti poliittista, tosin enemmän yhdessä hiljentymisen ja rukoilun kautta; ei mielenosoitusten. Soili Juntumaa komppasi Matleena. "Emme ole poliittisesti aktiivinen järjestö, mutta voimme toki pyrkiä vaikuttamaan ruohonjuuritasolla asioihin periaatteittemme mukaan. " Ehdotus rukoilemisesta ja hiljentymisestä asian tiimoilta oli todella hyvä.

Eeva-Stiina Snellman, joka myös oli saanut viestin, suorastaan hiiltyi tästä. Hän totesi eronneensa joitakin vuosia sitten Sinapinsiemen-yhdistyksestä koska koki, ettei se ole tarpeeksi poliittinen (ei välttämättä puoluepoliittinen). Tämä viesti ja Soili Juntumaan vastaus saivat hänet vakuuttuneeksi, että hän oli tehnyt oikean päätöksen. Tällaisina maailman aikoina oli hänen mielestään pöyristyttävää, että Anna-Maija

Raittilan henkistä perintöä tulkitaan näin. "Ettäkö vain rukoillaan ja ollaan hiljaa? Voi kauhistus! Olen järkyttynyt, vihainen ja pettynyt!" Hän sanoi uskovansa hiljaiseen rukoukseen mutta myös yhteiskunnalliseen - tarvittaessa radikaaliinkin - vaikuttamiseen.

Myös Paula Hartman tuki Eeva-Stiinaa todeten, että hänelle karmeliittalainen hiljainen ja rukoileva asenne on rakas ja tärkeä ja hän ammentaa myös erämaarakkojen aarrearkusta, mutta hänkin on ymmärtänyt Anna-Maijan ja Sinapinsiemenenkin aktiivisemmaksi ja enemmän yhteiskunnallisesti ja globaalisti kantaaottavammaksi. Piispa Irja Askola kantaa hänen mielestään hyvin tätä näkyvää asennetta eteenpäin.

"Voimme osoittaa mieltä rauhanomaisesti ja puoluepoliittisesti sitoutumattomas-

ti aina kun tarvetta siihen on ja nythän sitä on!"

Sekä Soili että Matleena totesivat, että Eeva-Stiinan älähdys oli todella hyvä, koska asia on tärkeä. Anna-Maijan ja muiden viitoittama tie on oikea ja jatkukoon. Meidän tulee sekä rukoilla että tehdä työtä aktiivisesti, siis molempia! Tämä taitaa todellakin olla laajemman keskustelun paikka: mikä on Sinapinsiemenen paikka yhteiskunnassa ja millä tavalla voimme olla poliittisesti aktiivisia? Tapojahan on niin monta kuin ihmisiäkin.

Minäkin totesin, että keskustelu oli ollut hedelmällinen ja tuonut esiin tärkeitä näkökohtia. Itse olen mieltänyt Sinapinsiemenen osaksi vaihtoehtoliikettä. Kun perustimme sen, halusimme kristilliseltä ja ekumeeniselta pohjalta ja Taizén innoittamina lähteä etsimään vaihtoehtoa ihmistä

ja luontoa tuhoavalle elämäntavalle. Nämä juonteet ovat toiminnassa koko ajan olleet mukana, mutta viime aikoina tämä vaihtoehtojen etsintä on jäänyt ehkä hieman taka-alalle. Mitä tulee tuohon puheena olevaan mielenosoitukseen, kyselen mielessäni, onko siinä takana halu etsiä vaihtoehtoa ihmistä ja luontoa kuluttavalle ja tuhoavalle elämäntavalle vaiko jatkaa entistä elämänmenoa ja kulutusta?

Minusta tämä lama, jonka pakottamina leikkauksia tehdään, on ilmaus siitä, että kulutus- ja tuotantokeskeinen, velan varassa elävä ja kulutusta kasvattava elämäntapa on kriisissä, joka voisi johtaa etsimään uudenlaista elämäntapaa. Nuorten parissa on olemassa pyrkimyksiä yksinkertaisempaan elämäntapaan, rahariippuvuudesta irtautumiseen, yhteisölliseen kulutukseen jne. Jos Sinapinsiemen voi mielenosoituksessa tuoda esiin jotakin tällaista vaihtoehtoista mallia, voisi olla paikallaan mennä mukaan mielenilmaukseen. Mutta se kyllä edellyttäisi, että asiaa olisi kunnolla pohdittu yhdistyksen piirissä ja sillä olisi tarjota joku uudenlainen ajattelumalli tai ainakin joitakin suuntaviittoja sen suuntaan.

Myöhemmin perustelin vielä Uffelle, miksen henkilökohtaisestikaan ole innostunut osallistumaan mielenosoitukseen, koska suhtautumiseni siihen on ambivalenttinen edellä mainituista syistä. Olen sitä mieltä, että leikkauksia on pakko tehdä. Kukaan ei ole esittänyt uskottavaa vaihtoehtoa niille. Valtion tulot eivät riitä menoihin. Vaihtoehto olisi valtion velkaantumisen kiihdyttäminen, tai valtion tulojen kasvattaminen verotuksen kiristämisen kautta. Edellinen on kestävä tie, jälkimmäinen oikein suunnattuna voisi olla hyväkin, mutta tälle hallitukselle mahdoton tie ja kansantalou-

den laskelmissa se kasvattaa tuotantokustannuksia samalla kun se heikentää kulutuskysyntää, joten lama siitä vain syvenisi.

Noiden laskelmien kritiikki olisi oma lukunsa, johon en tässä voi lähemmin syventyä. Toisaalta haluaisin protestoida sitä tapaa vastaan, jolla hallitus suorittaa leikkauksia. Kaikkein eniten haluaisin vastustaa kansalaisjärjestöjen kehitysapumäärärahojen leikkausta. Mielenosoituksen perustema on kuitenkin kaikenlaisen leikkauspolitiikan vastustaminen. Pidän omalta kannaltani epärehellisenä antaa sille tukeni.

Kaiken kaikkiaan olen sitä mieltä että meidän olisi suostuttava leikkaamaan kulutustamme, jotta maailma voisi pelastua. Tämä merkitsee koko kapitalistisen tuotanto- ja kulutuskeskeisen järjestelmän kritiikkiä ja vaihtoehtojen etsimistä sille. Se merkitsee sitä, että meidän kuluttajina on alistuttava itsekritiikkiin ja suunnanmuutokseen (metanoia). Pidän nykyistä kapitalismin kriisiä tervetulleena ja toivon, että se syvenisi ja pakottaisi meidät varsinkin rikkaissa länsimaissa rajoittamaan kulutustamme ja etsimään elämämme sisällön ja tarkoituksen muusta kuin taloudellisen kasvun määrittämisestä arvoista.

Sitä vastaan haluaisin kyllä protestoida, että nyt tämä kulutuksen leikkaaminen kohdistuu epäoikeudenmukaisesti niihin, joiden kulutuskyky on muutenkin alhaisin. Toivoisin löytäväni Sinapinsiemenestä sellaisen yhteisön, joka todella etsii vaihtoehtoa ja on itse valmis muuttamaan eikä vain vaatimaan muutosta muilta.

Kirjoittaja on Sinapinsiemenen vanha päätoimittaja, joka pitää lehdestämme tästä numerosta lähtien vanhan päätoimittajan palstaa.

MARJA VÄINÖLÄ

TERVEISET TAIZESTA

Vuosi 2015 on Taizéssa moninkertainen juhlavuosi: 100 vuotta Veli Rogerin syntymästä ja 10 vuotta Veli Rogerin kuolemasta, sekä 75 vuotta Taizén yhteisön perustamisesta. Näissä merkeissä veljet ovat järjestäneet erityisiä tapaamisia joista mainittakoon muutama:

Heinäkuun alussa oli kutsuttu eri sääntökuntien edustajia pohtimaan yhdessä luostarikutsumuksen merkitystä nykypäivänä. 350 nuorta veljeä ja sisarta 52 maasta, katolisisita, protestanttisista ja ortodoksista yhteisöistä oli koolla. Alustukset ovat luettavissa Taizén nettisivuilla (ranskaksi).

Elokuun toisella viikolla järjestettiin erityisesti nuorille aikuisille tarkoitettu kokoontuminen *"Kohti uutta solidaarisuutta"* -teeman syventämiseksi. *Uusi solidaarisuus* on ollut viimeisten kolmen vuoden aikana usein Taizé-tapaamisien aiheena. Nyt koko viikon ajan oli joka päivä lähes parikymmentä alustusta aiheesta, joista sai valita kiinnostavimman. Keskusteluun oli johdattamassa eri alojen asiantuntijoita, useimmat jo vanhoja Taizén ystäviä: europarlamentin jäseniä ja muita poliitikkoja, taloustieteilijöitä, tutkijoita, teologeja, kan-

salaisjärjestöjen aktiiveja jne. Soliaarisuutta ja köyhimpien asemaa lähestyttiin eri näkökulmista: politiikka, kirkko, siirtolaisuus, oikeus, ekologia, talous, uskontojen välinen dialogi. Unohtamatta taiteen keinoja.

Viikko huipentui 16.8. ulkoilmajumalanpalvelukseen veli Rogerin kuoleman muistoksi. Hyvin monet kristilliset kirkkokunnat olivat edustettuina, kuten myös muut uskonnot. Suomen kirkosta mukana oli piispa Irja Askola.

Syyskuun alussa järjestetään vielä teologinen seminaari nuorille tutkijoille aiheena *Veli Rogerin anti teologiselle ajattelulle*.

Kaikesta tästä saa tietoja Taizén yhteisön nettisivuilta www.taize.com. Varsinkin ranskankielisiä sivuja päivitetään usein. Nettisivuilta voi myös tilata Taizen uutiskirjeen, joka ilmestyy noin kerran kuukaudessa.

Seuraava Euroopan kokous järjestetään Espanjassa, Valenciassa 28.12.2015 - 1.1.2016. Tervetuloa!

Kirjoittaja on Ranskassa asuva suomalainen, joka vierailut Taizéssa eivät vielä ole loppuneet.

SINAPINSIEMENEN ILMOITUSTAU

Syys tuoksu jo ilmassa ja tuo mukanaan monenlaista. Tule mukaan ja osallistu!

SUKELLUS KUVAAN, SANAAN JA MUSIIKKIIN – ERILAINEN RETRIITTI
11. – 13.9. Ukinrannassa (os. Ruutanantie 10, Kangasala). Ohjaaja **Lari Junkkari**.

SINAPINSIEMENTEN ARKIRETRIITTI
TORSTAISIN KÄPYLÄN KIRKOLLA 17.9-5.11. KLO 18-20

Paikka: Käpykappeli, Käpylän kirkko, Metsolantie 14, 00610 Helsinki
Syksyn arkiretriitissä pysähdymme pohtimaan omaa elämäämme ja suhdettamme Jumalaan. Saamme 8 viikon ajan joka päivälle lyhyen Raamatun tekstin, jonka äärelle pysähtyä, ja kokoonnumme kerran viikossa jakamaan tekstien herättämiä ajatuksia yhteen. Mukaan mahtuu 8 osallistujaa.

23. – 25.10.Ukinranta avoinna Sinapinsiemen jäsenten oleiluun

21.11Sinapinsiemen ry:n syyskokous Ukinrannassa

27. – 29.11.Adventtiretriitti

11. – 13.12.Ukinranta avoinna Sinapinsiemen jäsenten oleiluun

Viikonloppuretriittien hinta on 110 euroa, joka maksetaan Sinapinsiemenen tilille ennen retriittiä. Käpylän arkiretriitti on ilmainen. Ilmoittautuminen viikonloppuretriiteille 2 viikkoa etukäteen: **sihteeri@sinapinsiemen.fi** tai puh. **050 5177 545**.

Lisää tietoa löytyy sivuiltamme:
www.sinapinsiemen.fi

SYYSKOKOUS JA SEMINAARI 21.11.2015 KLO 11-16

Ukinrannassa, os. Ruutanantie 10, Kangasala

”Jakamistalous ja kohtuullinen elämäntapa – haaste sinapinsiemenille”

OHJELMA:

- Klo 11** Yhdistyksen sääntömääräinen syyskokous
12 Keittolounas ja kahvit, vapaaehtoinen maksu
13 Päivärukoushetki
Seminaari: pohdimme yhdessä panelistien **Juhani Veikkolan**, **Eeva Stina Snellmannin** ja **Matleena Ikolan** kanssa, mitä merkitsee aito jakaminen ja kohtuullisuus nykyisten kokeneiden arvojen maailmassa.
16 Seminaari päättyy

Ilmoittautuminen 18.11. mennessä

puheenjohtajalle (Soili **0505525529** tai **soilikki@kolumbus.fi**) tai sihteerille (Matleena **0505177545** tai **matleena.ikola@gmail.com**).

SYYSKOKOUSKUTSU

Sinapinsiemen ry:n kutsutaan sääntömääräiseen syyskokoukseen lauantaina 21.11.2015 klo 11.00 Ukinrantaan, os. Ruutanantie 10, Kangasala. Käsiteltävänä sääntömääräiset asiat:

- Hallituksen laatimat toiminta ja taloussuunnitelmat 2016
- Hallituksen jäsenten valinta
- Tilintarkastajien valinta
- Sinapinsiemen ry:n tulevaisuuden haasteet

Orivedellä 28.8.2015

Soili Juntumaa, Sinapinsiemen ry:n puheenjohtaja

Haluaisitko liittyä Sinapinsiementen sähköpostilistalle? Puhuaamme nyt kovasti uutta tiedotuslistaa, jotta te tärkeät jäsenet pysytte kärryillä siitä, mitä yhdistyksessämme tapahtuu. Jos haluat mu-

kaan, lähetä sähköpostisi sihteerillemme: **sihteeri@sinapinsiemen.fi**. Auringon pilkahduksia! Pysykäämme yhteydessä! **-Matleena-sihteeri**

EEVA-LIISA JÄRVELÄ

MARTTA

*Miksi kysyä kuka olen?
Miksi pyrkiä vuorelle?
Ovi sisimpääni on raollaan.
Uskallanko astua sisälle?
Mitä sieltä löydän?
Aran haavoitetun minäni.
Antaako hän minulle anteeksi?
Otan häntä kädestä ja suljen hänet
syliini, kuin haavoitetun lapsen.
Voitko antaa minulle anteeksi MARIA?
Voitko unohtaa?
Mennään yhdessä eteenpäin.
Kiivetään vuorelle jossa tuulee,
Ja näemme koko luomakunnan edessämme.
Metsät, pellot ja kylät.
Maisema loistaa kaikissa Luojan väreissä.
Taivaalla purjehtivat valkoiset pilvet
ja tuuli on lempeä etelätuuli.
Ollaan aina yhdessä lujasti.
Minä pidän sinusta huolta,
koska olen kuitenkin sinua voimakkaampi!
Tule Maria.*

KIRSI HEIMONEN

KOSKETUKSEN JÄLKIÄ

Katson ikkunasta maisemaa. Pohjoistuuli, terävät aallot, järven valo loistaa hopeaisena rantapuiden takana. Tuttu näkymä, joskus näen, toisinaan vaan tuijotan erottamatta laineiden muotoa tai valon leikkelyä männyn rungoissa. Tännään pihlajan lehdet paljastavat vaalean taustansa ankarassa tuudessa, ne pysäyttävät katsomaan tarkasti.

Luin kirjan, jonka lauseet avautuivat niittyinä, poukamina, siimeksinä kulkea. Viipyillä teoksen todellisuudessa. Uppouduin siihen ja se jää kaikumaan ruumiin kerrokseen. Ei ainoastaan sanojen sisältö, vaan merkkien muodostama rytmi ja niiden kasauma painautui ihoon.

Usein jokin kuva pakottaa pysähtymään, vaatii huomion. Sen katselu muodostuu kommunikaatioksi, joka viipyilee pitkään minussa. Joskus tietyn musiikin kuuntelu järjestyttää olemisen, mykistää ihmeellisyydellään ja selitykset kaikkoavat.

Tanssimisessa, kun lähestyn toista, jokainen fyysinen kontakti on kysymys: voinko koskettaa, miten aistin toisen, itseni ja liikkeen läheisyydessä? Kosketan toista, samalla tulen kosketetuksi. Fyysinen kosketus paikantaa juuri siihen hetkeen jossa on, kietoutuminen maailmaan tapahtuu. Ääriiviivat paikantuvat, ja ne hämärtyvät, kosketus sulaa ihoon. Kosketus kiirii ihossa, levittäytyy ruumiin sisätiloihin ja tilaan ympäriällä. Elämän intensiteetti saa sävyt,

voiman. Kosketus voi olla kysyvä, jossa on tila ihmetellä miten kumpikin on maailmassa, toisaalta se voi olla tiettyyn suuntaan ohjaava, manipuloiva tai jopa väkivaltainen.

Kosketuksissa ihminen on aistiva, hän havahtuu omaan ruumiillisuuteensa. Fyysinen kosketus paikantaa juuri siihen hetkeen, jossa ruumiillisuus on koettavana ja eettisyys toiseen ei pakene abstrahoinniksi. Kipu kantaa kosketuksen varjoa. Kipu, joka säntää sisään kutsumatta, joka valloittaa ruumiin eri kohdat ja tekee itsestä toisen, ei-toivotun. Fyysinen kipu estää pakeneamisen muualle, on vain tietty hetki, juuri nyt. Ihminen ei voi etäännyä itsestä, paeta muualle. Nyt, tässä. Nautinnossa, esimerkiksi toisen syleilyssä mielihyvä saapuu, ja humahtaminen muualle voi tapahtua.

Emmanuel Levinasin etiikkaan sisältyy toisen kunnioitus, toista ei voi tietää, hän on aina enemmän kuin voin käsittää. Hän kuvailee hyväilyä, jossa aistisuus tarjoaa kosketuspinnan toisen kanssa. Tuo kosketus ei tarkoita tarttumista, se ei ota toista haltuun. Etiikka tapahtuu ihossa. Kontaktin välittömyyttä ei voida ajatella tietona, koska sitä ei voi palauttaa kommunikoitavaksi merkitykseksi.

Välttämättä toisen kosketus ei painaudu fyysisenä tuntemuksena, kuitenkin läheisyys hohkaa voimallisesti. Toisen läheisyys ei ole lepo vaan rauhattomuus Levinasin

mukaan. Läheisyys muodostaa suhteen, johon ihminen osallistuu. Ihmistä ei voi palauttaa tuohon suhteeseen, ja kuitenkin suhde tyhjentää ihmisen kaikesta johdonmukaisuudesta. Olla erillinen ja olla yhteydessä. Olla suhteessa jota ei voi käsittää, määrittää.

Kosketukset, hipaisut, äänet, katseet painautuvat, saapuvat aistisuudessa. Ne ovat merkkejä ihossa. Kuultu tai luettu sana, toisen ihmisen hipaisu, maku tai tuoksu, joka väreilee ympärillä muodostuu kosketuspinnaksi ruumiiseen. Erilaiset kosketukset muodostavat polkuja, tatuointeja ihoon, jotka painautuvat yhä syvemmälle lähelle luita. Jäljet kaikuvat ihmisessä.

Jokainen niistä on uusi aloitus, uusi alku toisen ja itsensä aistimisessa. Ne ovat oman ruumiillisuuden kuuntelua tietystä ajassa ja paikassa, koska aistinen kokemus on aina ruumiillistunut. Jäljittämätön. Ainutlaatuinen. Ruumiin tieto paikantuu niissä hetkittäin. Osa näistä kosketuksista haalistuu muistoissa, mutta ne ovat, vaikka niitä ei aktiivisesti muistaisi.

Iho muistaa, ruumiissa muistetaan.

Yritätkö kirjoittamalla etsiä koetun jälkeä itsessä ja koskettaa toista, lukijaa? Koetut kosketukset äärettömänä aavana, hiljaisuutena, joka pakenee sanoja, tekee niistä kirjoittamisen mahdolliseksi tehtäväksi. Kommunikation mahdollisuus on lohdullista: jokin jää salatuksi, ja sanat ajautuvat toiseen todellisuuteen, kielen kokemuksellisuuteen.

Tuulee: sanat taipuvat, katoavat.

Kirjoittaja on tanssitaiteilija, joka on työskennellyt paljon mm. yhteisötanssin parissa.

Arkivinkkejä KUUSI SYYTÄ HALATA

(HS 27.9, Anna Tommola)

1. Halaaminen alentaa verenpainetta. Ystävältä tai kumppanilta saatu lyhytkin syleily yhdistettynä kädestäpitämiseen riittää vähentämään fyysistä stressiä merkittävästi.

2. Lämmin pitkä halaus lisää mielihyvähormoonin oksitosiinin tuotantoa. Oksitosiinin vaikutuksiin perehtynyt USAlainen tutkija Paul Zak suosittelee kaikille vähintään kahdeksaa halausta päivässä.

3. Halatun itsetunto kohenee ja huolet kevenevät. Hollantilaistutkimuksen mukaan kosketus lievittää kuolemanpelkoa ja eksistentiaalista ahdistusta. Vähimmillään jopa nallekarhun halaaminen voi auttaa.

4. Halaaminen vaikuttaa koko kohtaamisen kulkuun. Halaus tekee tilanteesta tunnepitoisemman ja vähentää keskustelun alkuvaiheen muodollisuutta. Halin muisto ylläpitää positiivista mielialaa myös kohtaamisen jälkeen.

5. Halaaminen on paljastavaa; siitä voi päätellä paljon suhteen tilasta tai ystävyiden syvyydestä.

6. Hätätapauksessa itsensäkin halaaminen auttaa. Brittitutkimuksessa vapaaehtoiset koehenkilöt tunsivat vähemmän kipua, kun he laserimpulsseja vastaanottaessaan suojasivat kehoaan käsillään.

SUOM. MATLEENA KALLINEN

RAKKAAT YSTÄVÄT

Terveisiä Kiitos Innistä, Manipurista. On aina ilo kirjoittaa teille kuukausittainen kirje. Se luo konkreettista yhteenkuuluvuuden tunnetta sen lisäksi, että muistamme teitä päivittäisissä rukous-

hetkissämme. Kuukauden tapahtumista kirjoittaminen auttaa minua myös järjestämään ajatuksiani ja täyttämään minut kiitollisuudella, kun mietin miten monin tavoin meitä on siunattu. Sen lisäksi kir-

joittaminen kuukausittain luo luottamusta siihen, että muistatte meidät omissa rukouksissanne. Minun työni ja velvollisuuteni ovat kaukana hiljaisesta ajasta, jota rakastan viettää kirjojen ja kirjoittamisen parissa. Joten aika, jonka vietän kirjoittaen teille auttaa minua prosessoimaan asioita systemaattisesti, ja ilmaisemaan itseäni tavalla, joka samalla auttaa minua pitämään yllä sanastoa, jonka olen tähän mennessä oppinut. Näiden sanojen jälkeen, toivon, että teille kaikille kuuluu hyvää, ja että nautitte kesäajasta myös siellä. Me täällä olemme keskellä monsuunikautta. Näinä päivinä sataa kaatamalla, ja viljelijät ovat onnellisesti kiireisiä omilla pelloillaan. Tämä kausi määrittää loppuvuoden sadot, joten viljelijät työskentelevät mielellään sateessa.

Kiitos Innin lapset palasivat kouluun kesälomilta 6. heinäkuuta. Valitettavasti heidän koulunkäyntinsä on keskeytynyt Manipurin poliittisen tilanteen vuoksi. Tällä viikolla (6.-12. heinäkuuta) on ollut ulkonaliikkumiskielto. 7.7. opiskelijat järjestivät mielenosoituksen Imphalissa. Poliisit hajottivat väkijoukot käyttämällä kyynekaasua ja prosessissa yksi lukiolainen sai surmansa. Jotta tilanne ei pahenisi, poliisi on määrännyt ulkonaliikkumiskiellon. Kuolleen pojan ruumista ei olla vielä palautettu hänen perheelleen, vaan sitä pidetään edelleen ruumishuoneella. Kaiken tämän keskellä meidän poikavauvamme sairastaa flunssaa ja kuivaa yskää, ja olemme viettäneet viimeiset kolme yötä ilman kunnollisia yöunia. Onneksi tänään ulkonaliikkumiskielto poistettiin väliaikaisesti muutamaksi tunniksi, joten veimme hänet äkkiä lääkäriin. Toivottavasti määrättyt lääkkeet toimivat tänä iltana.

Viime kuukausina täällä on ollut monia mielenosoituksia ja lakkoja, jotka vaativat

niin sanotun ILP-systeemin (Inner Line Permit) luomista Manipuriin. Ajatuksena on, että kaikki, jopa ei-paikalliset intialaiset (muualta kuin Manipurista tulevat) tarvitsisivat virallisen luvat (eräänlaiset viisumin), kun he saapuvat Manipuriin. Tätä vaativille ihmisille se tarkoittaisi sitä, ettei jokainen intialainen pystyisi tulemaan Manipuriin, mikä ehkäisisi soluttautumista ja laitonta maahanmuuttoa. Olkoon motiivit mitä vain, tätä vaatimusta ruokkivat epävarmuus ja hieman itsekkäät motiivit. Tätä vaativat henkilöt jopa kannustavat opiskelijoita ja muita organisaatioita järjestämään mielenosoituksia ja lakkoja, ja niiden johdosta yksi opiskelija sai surmansa. Tämä tulee todennäköisesti rajoittamaan liikku-
mismahdollisuuksia tulevina päivinä.

Onni onnettomuudessa, ulkonaliikkumiskielto merkitsee enemmän aikaa kotona. Joten olen työskennellyt kovasti saadakseni vierastilamme valmiiksi. Se on itse asiassa kaksi pientä huonetta (molemmat n. 1,5m leveitä ja 3,5m pitkiä), jotka on tarkoitettu täällä Kiitos Innissä vieraileville. Aattelin sellaisen olevan tarpeellinen, ja ilksamme täällä käy melko usein vieraita. Ei olisi niin mukavaa laittaa heitä nukkumaan lasten sekaan, joten vierashuoneet ovat hyvä ratkaisu. Eräs ystäväni ja hänen vaimonsa, joka on luterilainen pappi Orisassa, tulevat käymään elokuussa tai syyskuun alussa. He vihkivät vierastilan sitten käyttöön. Olen ylpeä sanoessani, että minä ja lapset olemme rakentaneet nämä huoneet kokonaan itse. Materiaalikustannuksia lukuunottamatta emme käyttäneet penniäkään rahaa, joten vaikka olen väsynyt, olen ylpeä voidessani tukea Kiitos Innä fyysisellä työllä.

Viime kuussa minua pyydettiin myös puhumaan tapahtumassa, jossa juhlittiin

Kirja-arvostelu: YSTÄVÄNI SEIJA – KUTSUMUKSENA AFGANISTAN

lukion päättökokeessa menestyneitä Kom-heimon jäseniä. Oli hieman hämmäntävää istua muiden sinne kutsuttujen arvohenkilöiden joukossa, mutta otin sen etuoikeutena ja yhtenä Jumalan tapana käyttää minua Hänen nöyränä palvelijanaan nuorten keskuudessa. Kuitenkin, luulen olevan hyvä, että olen saavuttanut pisteen, jossa uskon, että tietäminen ja havainnoiminen on hyvä, mutta toimiminen on vielä parempi, vaikka se tapahtuisi hyvin pienin askelin. Ja tämä on totta myös uskon kohdalla. On hyvä uskoa, mutta minä uskon, että on vielä parempi toimia uskossa. Sanon tämän, koska monet ystäväni ja sukulaiseni kysyvät miksi päätin perustaa lastenkodin, kun voisin ehkä muilla tavoin edistää asioita suuremmassa mittakaavassa. Tuhannet teologiset kirjat kirjastoissa ja Raamatut eivät merkitse paljoa, jos emme toimi uskossa konkreettisesti, vaikka tekemme olisivat pienempiä kuin sinapin siemenet. Monet kannustivat minua opiskelemaan tohtoriksi asti, ja olemaan ensimmäinen Kom-heimon jäsen joka niin tekisi. Vastasin heille, että tavoitteeni ja toiveeni todella on opiskella, mutta minun ei tulisi tehdä sitä omia saavutuksiani varten, vaan jättääkseni jälkiä Jumalasta tulleista hyvistä teoista.

Eilen illalla (noin klo 02:30), meidän sikamme synnytti 10 pienokaista (vaikka

neljä niistä syntyi kuolleena). Oli melko uuvuttavaa odottaa synnytystä niin pitkälle yöhön. Mutta oli mukavaa, että kaikki me Kiitos Innissä olimme edelleen täysin hereillä vielä kello yhdeltätoista illalla. Lapset pelasivat yhtä Kajaanin Elina ja Vaaka-organisaation lähettämistä peleistä (Twisteriä). He pelasivat sitä ensimmäistä kertaa elämässään, ja olimme täynnä iloa ja naurua aina pikkutunneille saakka. Tällaiset pienet asiat (sian synnytys ja lasten nauru) ilahduttavat minua, ja saavat minut niin kiittolliseksi. Tällaiset elämän pienet ilot ovat vastaukseni ystäväni ja sukulaisten kysymyksiin lastenkodista. He sanoivat, että se olisi liian riskialtista, sillä työllä ei saa tuloja, ja lisäksi onnistumisesta ei ole varmuutta. Mutta vastaukseni on, kenen elämä ei sisällä yhtään riskejä? Jokaisessa elämässä on tietoisesti otettuja riskejä, mutta se mikä merkitsee, on miten suhtaudumme riskeihin. Yhtenä iltana puhuin serkulleni, Mary Komin (kuuluu Kom-heimon keskuudessa, ja joka voitti pronssia Lontoon olympialaisissa) miehelle, ja hän sanoi, että sellainen ihminen joka ei tee mitään missä pelkää epäonnistuvansa, ei myöskään saavuta mitään.

Näihin sanoihin lopetan, kunnes kirjoitan teille seuraavan kerran.

Kom

Heinäkuun 24 päivänä 2014 saapui Afganistanista järkyttävä uutinen: Kansanläheyn kaksitoista työntekijää oli ammuttu Heratissa. Toinen heistä oli Seija Järvenpää. Jukka Sariola kirjoitti ystävänsä muistoksi kirjan nimeltä Ystäväni Seija – kutsumuksena Afganistan. Kirjan saatesanoissa Jukka kirjoitti: ”Se päivä muutti elämäni. Seijan poismeno jätti siihen suuren aukon. Tällä kirjalla haluan kunnioittaa Seijan muistoa ystävyysseuramme silmälasien läpi. Kertoa millainen persoona laittaa kaiken peliin kutsumuksensa vuoksi.”

Jukka ja Seija olivat tutustuneet Seinäjoen Kansanlähetyksen nuorten aikuisten porukoissa. Jukka joutuu käyttämään pyörätuolia ja hengityskonetta, siksi hän tarvitsee kolme avustajaa. Seijasta tuli joksi-kin aikaa Jukalle mieluinen avustaja. Hän oli mukana Jukan ja tämän veljen kanssa Marokon matkalla. Pian avustettavasta tuli avustaja kun Jukasta tuli Seijan lähettisihteeri. Seija toimi välillä vielä muutamia jaksoja Jukan avustajana ja näin ystävyys yhä syveni.

1998 Seija oli aloittanut kielikoulun Afganistanissa. Talebanien ollessa vallassa avustustyöntekijät olivat joutuneet joksi-kin aikaa lähtemään pois maasta. Seija oli koulutukseltaan laborantti, mutta hän oli avustavana työntekijänä kylien kehittämis-

projektissa. Seijalle oli mieluisaa kun hän pääsi jatkamaan siellä jo aiemmin aloittamaansa työtä naisten parissa.

Kolmivuotisen työjakson jälkeen Seija oli afgaanien kouluttajana Seinäjoella. Kotimaanjakson aikana Seija valmistui sosionomiksi. Viimeisen työ kautensa aikana Afganistanissa Seija toimi kouluttajana mielenlenterveysprojektissa. ATK-alan yrittäjänä Jukka oli ollut suureksi avuksi Seijalle. Lähettikirjeet ja erityisesti sähköposti olivat paljon Jukan hoidossa. Ystävyys vain syveni välimatkasta huolimatta.

Kirjan kirjoittaminen vuoden aikana on ahkeran ja perusteellisen työn tulos. Jukka laittaa myös itsensä ja tunteensa hienolla tavalla likoon. Molemmille ystäville keskeistä elämässä on ollut usko ja luottamus. Kirjassa tulee esille Seijan elämänvaiheet ja samalla lähetystyön arki. Seijan siunaustilaisuuden kuvaus on hyvin koskettava.

Kirjan liitteenä on kaksikymmentäsiivuinen paljon kertova värikuvaliite. Kirjassa on kuva

silkkiisestä seinävaatteesta, jonka Seija oli teettänyt Jukalle viisikymmenvuotislahjaksi. Siinä on lause. ”Hän vahvistaa sinun askeleesi” Kiitos kolmannelle kirjastasi Jukka!

Kirjoittaja on Vantaalla asuva Sinapinsiemenen ja eläkkeellä oleva uskonnonopettaja.

SINAPINSIEMEN RY

Sinapinsiemen ry on vuonna 1979 perustettu kristillinen järjestö.

Sinapinsiemen ry rohkaisee etsimään Raamattuun pohjautuvaa kristillistä elämäntapaa, jossa on tilaa rukoukselle, vuorovaikutukselle ja yhteisöllisyyden kautta toteutuvalle lähimmäisenrakkaudelle. Tähän elämäntapaan liittyvät myös luomakunnan kunnioittaminen ja ekumenia. Näiden arvojen kautta ja kolmiyhteiseen Jumalaan sitoutuen Sinapinsiemen ry tarjoaa vaihtoehdon yhteiskunnassamme ilmenevälle kulutus- ja kilpailukeskeiselle elämäntavalle. Sinapinsiemen ry toimii myös yhteyden-pitäjänä niiden suomalaisten kesken, jotka ovat saaneet vaikutteita ranskalaisesta Taizén ekumeenisesta luostariyhteisöstä.

Kansainvälinen toiminta

Sinapinsiemen ry hoitaa Suomessa kummilapsitoimintaa yhteistyössä Intian Gujaratissa toimivan Education Sponsorship Programmen kanssa. Kummina voi tukea sikäläisen alkuperäisväestön eli Adivasiens lapsia saamaan koulutusta järjestön ylläpitämissä sisäoppilaitoksissa. Kummilapsen koulutuskustannukset ovat 200 euroa vuodessa.

Sinapinsiemen ry on tukenut stipendein joitakin kehitysmaiden köyhiä opiskelijoita myös korkeakouluopinnoissa. Tämänhet-

kinen stipendiaatti on Intian Manipurin osavaltiota kotoisin oleva Karong Thanghao Kom.

Jäsenetuja

Yhdistyksen jäsenet saavat neljä kertaa vuodessa ilmestyvän Sinapinsiemen-lehden, joka on yhdistyksen keskustelufoorumi.

Lisäksi jäsenet voivat osallistua Ukinrannan toimintaan kauniin Ukkijärven rannalla Kangasalla, missä on mahdollisuus avoimuuden, fransiskaamisen ilon, huolettomuuden ja hiljaisuuden hetkille sekä yhteisölliseen elämään ja vastuun kantamiseen. Siellä voi myös yhdessä muiden kanssa etsiä yksinkertaista elämäntapaa ja ekologisuutta. Siellä järjestetään retriitti- ja talkooviikonloppuja. Ukinrannassa on myös Sinapinsiemen ry:n kirjamyymälä.

Yhdistyksessä on noin 400 jäsentä. Morbackan toiminnan loppumisen jälkeen Ukinrannan toiminta etsii yhä uusia toimintamuotoja. Tarvitsemme siihen myös uusien jäsenien tukea ja osallisuutta. Olet tervetullut mukaan toimintaamme.

Sinapinsiemen ry:n jäsenmaksu v. 2014 on 25€, opiskelijat 10€, tili FI60 8000 1700 8437 59. Tiedot-kohtaan kirjoita nimi, osoite ja sähköpostiosoite. (Emme käytä enää viitettä.)

Tarkempia tietoja yhdistyksestä saat kotisivuiltamme: www.sinapinsiemen.fi

Liity jäseneksi Sinapinsiemeneen!

JUHA JATTU

Jos et ole vielä Sinapinsiemen ry:n jäsen ja haluat mukaan joukkoomme, ota yhteyttä sihteeriin: Matleena Ikola, sihteeri@sinapinsiemen.fi

Sinapinsiemen

Julkaisija:

Sinapinsiemen ry
(perustettu 1979)

Vastaava toimittaja:

Matleena Ikola
Limingantie 34
00560 Helsinki
puh. 050 5177 545
sähköp. matleena.ikola@gmail.com

Taitto ja kuvitukset:

Jussi Jääskeläinen & Fanni Maliniemi
fanni.maliniemi@gmail.com

Tilaukset ja

osoitteenmuutokset:

Matleena Ikola
Limingantie 34
00560 Helsinki
Sähköp. sihteeri@sinapinsiemen.fi
puh. 050 5177 545

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti on yhdistyksen jäsenmaksun maksaneille ilmainen.

Painopaikka:

Kopio Niini Oy, Helsinki 2013
ISSN 1239-5889

Lehden palautusosoite:
Sinapinsiemen ry
Matleena Ikola
Limingantie 34
00560 Helsinki

Itella Green